

Bilag til bet. o. lovf. vedr. planlægning

bl.a. svækket muligheden for at håndhæve regionplanernes bestemmelser.

Fyns Amt konkluderer, at kommunernes landzoneadministration har betydet en klar lempelse i forhold til den hidtidige praksis. Storstrøms Amt vurderer, at 9 pct. af forsøgskommunernes afgørelser ville være faldet anderledes ud, hvis amtet havde haft landzonekompetencen.

Mange amter bemærker, at de har været tilbageholdende med at anke de kommunale landzoneafgørelser. Afgørelserne er kun blevet påklaget i de sager, hvor der har været tale om en klar uoverensstemmelse med gældende regionplanretningslinjer eller væsentlig modstrid med tidligere praksis.

Amternes generelle bemærkninger

De fleste amter har nogle generelle bemærkninger til frikommuneforsøget. Det anføres:

- At det er ulogisk og uhensigtsmæssigt at adskille planlægning og administration,
- at overførsel af landzonekompetencen vil stride imod de seneste ændringer i plan- og naturbeskyttelseslovgivningen, hvor et af hovedprincipperne har været at fastlægge en klar arbejdsdeling mellem kommune og amt,
- at »dobbeltadministration« ikke afskaffes, selv om kommunerne får landzonekompetencen, idet amterne påser regionplanens overholdelse,
- at decentralisering af landzonekompetencen vil vanskeliggøre den generelle varetagelse af åben-land-interesserne.

Amternes og forsøgskommunernes administrationspraksis i 1992

En spørgeskemaundersøgelse til samtlige forsøgskommuner og alle amter i 1992 viser bl.a.:

- At forsøgskommunerne har en højere gennemsnitlig tilladelsesprocent (90 pct.) i landzoneansøgninger end amterne (76 pct.),
- at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i landzonesager er forkortet med kommunerne som landzonemyndighed,
- at der i ca. 40 pct. af landzonetilladelserne også skal gives tilladelse efter anden lovgivning – oftest naturbeskyttelsesloven – administreret af amtet,

- at der i ca. 55 pct. af landzonetilladelserne også skal gives tilladelse efter anden lovgivning – oftest byggeloven – administreret af kommunen.

- Det er vigtigt at pointere,
- at de hensyn, der indgår i landzonesager, har væsentlig større lighed med de hensyn, der indgår i sager efter naturbeskyttelsesloven end efter byggeloven,
- at planlovens eksisterende muligheder for at overføre landzonekompetencen til kommunerne betyder, at ca. hver 6. landzonetilladelse i dag gives af kommunerne,
- at kommunerne ikke fuldt ud har udnyttet mulighederne for at afgrænse landsbyer.

Påklagede landzonesager i 1990 og 1992

En undersøgelse af de landzonesager, der er blevet påklaget i forsøgskommunerne og 4 udvalgte amter i 1990 og 1992 viser bl.a.:

- At ca. 9 pct. af amternes og forsøgskommunernes landzoneafgørelser blev påklaget i 1990 og 1992,
 - at forsøgskommunerne i højere grad end amterne bliver omgjort af klagemyndigheden i påklagede landzoneafgørelser. 1992-undersøgelsen adskiller sig dog fra 1990-undersøgelsen ved, at omgørelsesprocenten for både amternes og forsøgskommunernes afgørelser er blevet reduceret.
 - Hver 3. af forsøgskommunernes klagesager blev omgjort i 1990 og 1992, mens amterne fik omgjort hver 11. klagesag i de to år.
 - Specielt forsøgskommunernes tilladelser til helårsboliger bliver omgjort,
 - at der er flere klager fra 3. mand (naboer m.v.) i forsøgskommunerne end i amterne,
 - at forsøgskommunerne har flere nabo- end ansøgerklager i kategorierne »helårsboliger« og »håndværk og industri« end amterne,
 - at det hovedsagelig er tilladelser, der bliver anket i forsøgskommunerne (ca. 70 pct. af ankesagerne i forsøgskommunerne),
 - at det hovedsagelig er afslag, der bliver anket i amterne (57 pct. af ankesagerne i amterne).
- Samlet antyder klagesagsundersøgelsen, at forsøgskommunerne administrerer planlovens landzonebestemmelser mere liberalt, end hensigten med loven var.